

to w sprzeczności ze sformułowaniem art. 1 ust. 4 akapit trzeci, który wyraźnie rozróżnia te dwie sytuacje i ogranicza wyłączenie wypłaty odszkodowania w stosunku do tych osób (włączając kierowcę) w pojeździe, który **spowodował szkodę**.

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 15 lutego 2007 r. w sprawie T-204/04 Indorata-Serviços e Gestão, Lda przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 23 kwietnia 2007 r. przez Indorata-Serviços e Gestão, Lda

(Sprawa C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (Przedstawiciel: T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 15 lutego 2007 r. (!) w sprawie T-204/04
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera swe odwołanie od wskazanego wyroku na czterech zarzutach.

W ramach pierwszego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że miało miejsce naruszenie art. 7 ust. 1 lit b) rozporządzenia nr 40/94. Wbrew twierdzeniom Sądu, słowo „HAIRTRANSFER” może zostać zarejestrowane, ponieważ jest fantazyjne, w związku z czym posiada charakter odróżniający i dlatego też nadaje się do tego, aby odróżnić oznaczone nim towary i usługi skarżącej od produktów innych przedsiębiorstw.

W ramach drugiego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że miało miejsce naruszenie art. 7 ust. 1 lit c) rozporządzenia nr 40/94. Stwierdzając, że w ramach towarów klasyfikowanych do klasy 8 oznaczenie „HAIRTRANSFER” pozostaje w wystarczająco bezpośrednim i konkretnym związku z odpowiednimi

towarami, i że oznaczenie „HAIRTRANSFER” wskazuje odpowiedniemu kręgowi konsumentów przeznaczenie towarów z klasy 22 i w związku z tym, generalnie odznacza się również wystarczająco bezpośrednim i konkretnym związkiem z odpowiednimi towarami z klasy 22, Sąd dokonał błędnej wykładni przepisu, o którym mowa i błędnie go zastosował. Ponadto, „HAIRTRANSFER” nie może mieć charakteru opisowego względem towarów, którym odmówiono rejestracji, ponieważ towar nie może mieć „wyłącznie opisowej” funkcji dla usługi (!).

W ramach trzeciego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że miało miejsce naruszenie zasady równego traktowania. Oznaczenia z pewnością porównywalne z kombinacją słów, o której mowa, stanowią bowiem przedmiot decyzji Urzędu Harmonizacji dotyczących rejestracji jako wspólnotowych znaków towarowych. Skarżąca podniosła w postępowaniu przed sądem, że wskazane oznaczenia mają charakter odróżniający również na podstawie utrwalonego orzecznictwa Urzędu Harmonizacyjnego, Austriackiego Urzędu Patentowego i urzędów patentowych licznych państw członkowskich.

Wreszcie, w ramach czwartego zarzutu, wnosząca odwołanie podnosi, że miało miejsce naruszenie ogólnych zasad prawa wspólnotowego. Zaskarżony wyrok sądu narusza bowiem nakaz rzeczowości i zasadę spójności przy orzekaniu poprzez dokonanie w ramach tego samego wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego rozróżnienia, które jest niezrozumiałe pod względem rzeczowym. Jest w pełni oczywiste, że nieuwzględniona przez Urząd Harmonizacji usługa „zagęszczania włosów” z klasy 44 jest zawarta w ramach usługi przedłużania włosów. Dopuszczenie oznaczenia „HAIRTRANSFER” dla usługi „przedłużania włosów” i nieuwzględnienie usługi „zagęszczania włosów” jest w związku z tym rzeczowo nieuzasadnione.

(!) Dz.U. C 82, str. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 kwietnia 2007 r. — Verlag Schawe GmbH przeciwko Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Sprawa C-215/07)

(2007/C 155/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Verlag Schawe GmbH

Strona pozwana: Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 7 ust. 1 i 5, art. 9 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych⁽¹⁾ sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi urzędowa baza danych opublikowana w interesie publicznym w celu powszechnego dostępu do informacji (tu: systematyczny i pełny zbiór całej dokumentacji przetargowej z jednego landu) nie korzysta z ochrony sui-generis w rozumieniu dyrektywy?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie a): Czy dzieje się tak również wówczas, gdy (urzędowa) baza danych nie została utworzona przez organ państwowy, lecz na jego zlecenie przez prywatne przedsiębiorstwo, któremu wszystkie instytucje zamawiające tego landu muszą bezpośrednio udostępnić swoją dokumentację przetargową do opublikowania?

⁽¹⁾ Dz.U. L 77, str. 20.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-217/07)

(2007/C 155/24)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: W. Wils i P. Dejmek, w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując środków prawnych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r.⁽¹⁾ w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei),

oraz do

dyrektywy 2004/50/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/48/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i dyrektywę 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej,

a przynajmniej nie informując Komisji o tych środkach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tych dyrektyw;

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji tych dyrektyw do prawa krajowego upłynął w dniu 30 kwietnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164, str. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 164, str. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia) w dniu 27 kwietnia 2007 r. — VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers i VZW Andibel przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-219/07)

(2007/C 155/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers i VZW Andibel.

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 30 Traktatu z dnia 25 marca 1957 r. ustanawiającego Wspólnotę Europejską rozpatrywany zarówno odrębnie, jak i w związku z rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97⁽¹⁾ z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi należy rozumieć w ten sposób, że wprowadzony w celu wykonania art. 3a § 1 Wet betreffende de bescherming en het welzijn der dieren z dnia 14 sierpnia 1986 r. [ustawy o ochronie zwierząt] i odnoszący się do ssaków, zakaz